

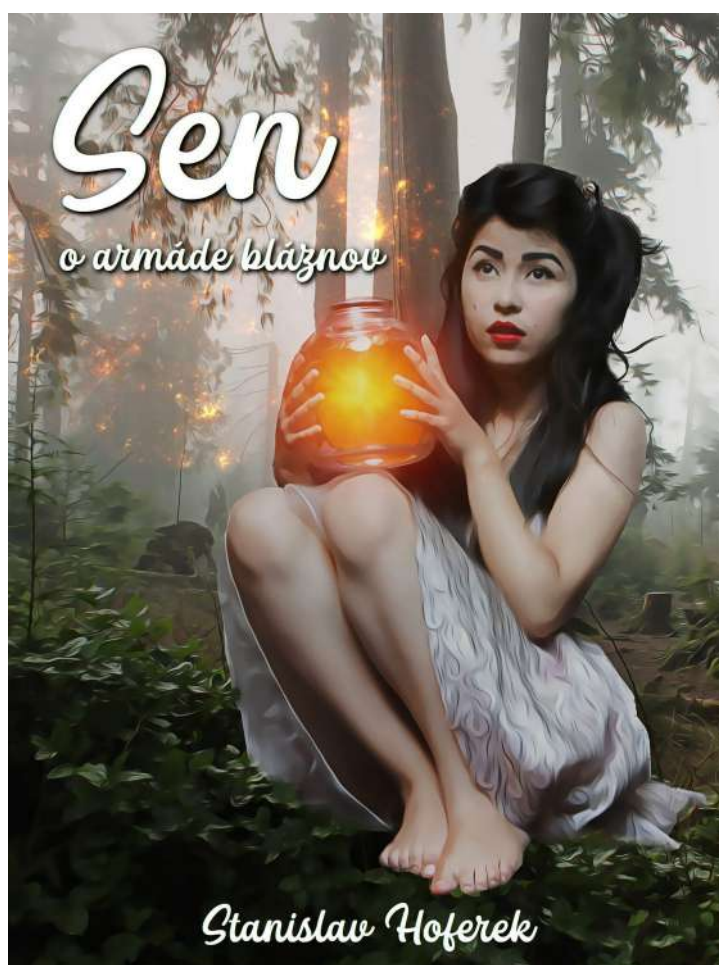
SEN O ARMÁDE BLÁZNOV

Stanislav Hoferek

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Stanislav Hoferek	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2020)	101101

O knihe

Sen o armáde bláznov je bláznivá kniha. Krátke, jednoduché a veľmi pútavé čítanie je plné bláznov a kreativity, ktorá často spojí nespojiteľné. Ako inak by mohlo dopadnúť snové dobrodružstvo psychiatra bez liekov, ktorý dopletie tucet príbehov a pritom každému pomôže? V ktorej inej knihe nájdete Snehulienku, ktorá pripravuje masový hrob pre sedem malých tiel? Sen o armáde bláznov prepája grécke báje, ultramoderný svet, Malého princa, Hry o tróny, Mrázika, toaleták a černice?

Rovnako ako všetky knihy z tejto série, aj Sen o Armáde bláznov má 14 kapitol, pričom každá z nich má presne jednu normostranu, čiže 1800 znakov. Vzniklo tak dielo, ktoré si vie prečítať ktokoľvek a zároveň ide o stretnutie prísnych pravidiel a nekontrolovateľnej voľnosti. Porátať všetky referencie je mimoriadne náročné, ale verím, že by sa to snaživému čitateľovi postupne mohlo poradiť.

1) Ctibor, syn a vnuk Ctibora

Snívali ste už niekedy o tom, že pracujete na psychológii, psychiatrii, manželskej poradni či niečom podobnom? Nie však z pohľadu blázna alebo toho, kto potrebuje radu – ale z pohľadu samotného doktora či špecialistu? Teda, že ste platený za to, že pomáhate iným ľuďom? Občas, alebo väčšinou bláznom? Mne sa niečo také sníva práve teraz.

Som v svojej pracovni. Na stenách sú obrázky šťastných ľudí, veselé zvieratká, farby a ponad dvere mám nakreslenú dúhu. Nevieam, koho to bol nápad. Ja som tu nový doktor. Nemám injekcie, skalpel a z nejakého dôvodu ani žiadny diplom, len som tu. Spolieham sa na svoju hlavu a mám pocit, že vraciam úplných bláznov späť do spoločnosti. Nevieam, či som v tom dobrý, ale mám pocit, že raz sa úlohy vymenia. Blázon mi bude robiť doktora a ja budem potrebovať pravidelné terapie.

Možno bude mojou náhradou Ctibor. Ctibor je syn Ctibora, vnuk Ctibora, pravnuke Ctibora a tak ďalej. Až do čias Jánošíka, Mateja Korvína či kráľa Svätopluka sa toto meno dedí. Výsledkom sú rôzne vtipné a pritom mimoriadne hlúpe situácie. Napríklad sa poháda Ctibor a Ctibor o majetok, no ten nakoniec skončí u Ctibora. Netreba to chápať, lebo čím dlhšie nad tým uvažujem, tým je to zložitejšie a hlúpejšie. Navrhoval som, aby sa všetci Ctiborovia z tej rodiny pomenovali rímskymi číslicami, ale Ctibor 48 bol proti. Alebo to bol Ctibor 49?

Trochu to pripomína hru, ktorú napísal Jára Cimrman. Tá nesie meno Lijavec a neustále je tam v miestnosti obrázok toho istého panovníka. Ctiborovia sa menia, každú generáciu je to iný človek. Má však stále rovnaké meno: Ctibor Robitc. Tento pán je však viac, ako len pokračovateľ dlhej línie toho istého mena. Je to väčší blázon, ako by sa mohlo zdať. Za všetko môžu jeho predkovia, on sám, málo sexu, migréna a jeho jedna dcéra, ktorú pomenoval Ctibor.

2) Ctibor v sukni

Celý konflikt, ktorý odštartoval jeho pravidelné sedenia u mňa, začal už dávno. Keď mal 18, chcel sa premenovať. Rodina bola samozrejme proti, i keď by to samozrejme každému prospelo. Ukončiť tak dlhú líniu sa im zdá ešte horšie, ako v nej donekonečna pokračovať. Preto toľko Ctiborov. Matrikár sa už ani nepýta, aké meno má to milé dieťa, čo práve píše na svet. Len si dáva ďalšiu čiarku. Exekútor nevie, od ktorého Ctibora má žiadať zaplatenie dlhov. Krajčírka nevie, ktorému Ctiborovi akurát pripravuje šaty a tak to niekedy dopletie. Že si pletú riaditeľa, učiteľa a žiaka na škole, to netreba ani spomínať. Zvlášť, keď školník je tiež Ctibor, ale z inej rodiny. Ten nadáva, že dostal práve takéto meno, pretože vždy chcel byť čokoľvek iné. Ten školník tvrdí, že radšej by sa volal Yossarian, ale už sa s tým nedá veľa urobiť.

Každopádne, aktuálny Ctibor má čerstvo po tridsiatke a rieši problém. Nemá syna. Nemá svoju mini verziu Ctibora. Teda, vlastne má. Prvýkrát po mnoho generácii je bez syna, tak svoju dcéru, Anežku, premenoval na Ctibora. Jeho dcéra je tak jediný Ctibor v sukni.

Nejde ani tak o meno, ale o jej správanie. Po tom, čo ju jej rodič premenoval, je údajne ako z divých vajec. Neposlúcha, nerobí si úlohy do školy, útočí na učiteľov papierovými lietadielkami a nahlas počúva ľudovky. Jej otec sa samozrejme trápi, ale nevie čo má robiť. Z depresie začal brať tabletky, ktoré mu na základe klamstva vybavila vlastná dcéra. Výsledok je samozrejme šialený a je to s ním ako na kolotoči. Raz je veľmi veselý a nevie sa prestať smiať, potom je až príliš smutný a uzatvára sa do seba. Fakt, že prestal piť sójové pivo, niečo ako národný nápoj Ctiborovcov, k tomu neprispieva. Neustále sa šíri, že ak jeden člen nepije a druhý áno, je z toho neporiadok a piť by mali všetci. Hlavne on.

3) Hľadač pokladov

Ctibor mi veľa nepovedal. Vlastne, povedal toho aj celkom dosť, ale nič nové. Neustále hovorí svoje dookola. O mene, o dcére, o tradíciách a povinnostiach. Stále tá istá, nekonečná pesnička. Pozdravil sa tak, ako vždy. Pri príchode i odchode. Ani nestihol zatvoriť dvere a už sa ku mne hrnie Sergej. Lokálny blázon. Relatívne neškodný, ale defragmentácia hlavy by sa mu veru hodila.

Sergej je lovec pokladov. Celý deň a niekedy i celú noc niečo hľadá na svojej záhrade. Je to výskumník, geológ, archeológ, egyptológ a všetko v jednom. Alebo skôr na jednom. Má malý pozemok, možno jeden ár. Na ňom má kvalitnú černozem s ideálnym PH. Človek by si pomyslel, že tam bude niečo pestovať. Ale nie, on sa tam len hrabe ako krtko. Neustále rýľuje, prechádza to tam detektormi kovu, občas začne hľbiť studňu či dokonca baňu, len aby všetko poriadne preskúmal.

Hovorím mu, že na tom pozemku už nič nenájde, ale on si nedá povedať. Pred desiatimi rokmi tam našiel čriepok z hlinenej nádoby. Považuje to za vrchol jeho umenia. Tvrdí si svoje, o dobách takých a takých a hlavne dávno minulých. Vymyslel si všelijakých škriatkov, čo tam kedysi žili a samozrejme tvrdí, že na jeho pozemku je presný stred vesmíru. Všetky planéty, hviezdy, kométy a úplne všetko sa točí tak, aby bol jeho pozemok v strede. Vlastne, na základe tejto myšlienky ho jeho starý otec kúpil od numerologičky, ktorá síce nevedela narátať do desať, ale vedela, o čom bude písať svoje Twitter príspevky Donald Trump.

Sťažuje sa mi, že zase nič nenašiel. Vykopal krtka, pár dážďoviek, ohorky z cigariet a vlastnú plynovú prípojku. Žiadnu ťažkú zlatú truhlicu s veľkým pirátskym pokladom. Darmo mu hovorím, že tak ďaleko od mora piráti neboli. Na to mi odpovedá, že veľké poklady nesú smolu a on bude mať šťastie, lebo je vyvolený hľadač pokladov.

4) Jeho manželka

Niekedy mám pocit, že má obrovské šťastie. Hľadač pokladov nič nenájde, ale skutočné šťastie si našlo jeho. Má perfektnú ženu. Tá síce nemá záujem o klasické, ženské veci, ale zvládne všetko potrebné. Sergej má z nej nervy, lebo má pocit, že robí viac ako ona. Zvyšok planéty s ním však nesúhlasí. Kým on hrabe na záhrade, ona vyrába šperky, štiepe urán, objasňuje vraždy, opravuje práčky, predáva strelivo a zberá cibetkovú kávu. Toto všetko väčšinou zvláda doobeda.

Sergej sa hnevá, že mu nepomáha s kopaním, zatiaľ čo jeho žena ručne kope vrtné veže na ropu a zemný plyn. Doteraz neviem, ako sa volá jeho žena. Stále hovorí len žena, žena, žena... nejaký popletenec, čo verí tým najväčším primitívom z parlamentu. Ako to ale mám napraviť? Som ten vzťahový opravár, či nie? Účtujem si za to. Síce si nepamätám koľko, ale mal by som na tom pracovať.

Skúsím na to ísť tak... naopak. Každý mu hovorí, že by mal prestať s kopaním a užívať si život. Venovať sa niečomu inému. Poviem mu to naopak. Aspoň to skúsím, však čo sa môže stať, keď dostane niekto bez licencie nápad pri ľuďoch, ktorí sú dobre zdokumentovaní ako blázni?

Navrhujem mu, aby prekopal všetky pozemky na svete. A to ešte dnes. A nech začne Latinskou Amerikou. Čuduj sa svete, funguje to. Už si aj kupuje letenku. Ak to niekomu nedáva logiku, tak vysvetlím moje uvažovanie. Chcem, aby spoznal svet. Iné možnosti. Možno, opakujem možno, nájde niečo, čo sa mu bude páčiť viac ako kopanie.

Pýta sa ma, či to znamená, že bude viac unavený. Odpovedám, že únava je potrebná, ale nie je potrebná k tomu, aby sme našli skutočné poklady. Skutočný poklad je pre každého niečo iné. Čo to bude pre neho? Nechám sa prekvapiť. Navrhol som mu, aby zobral aj ženu. Chcem, aby mali toho viac spoločného. Viac, ako čakanie na lepšie výsledky z práce či zábavy.

5) Cibul'ový sen

Sníva sa mi, že snívam. V tom sne sa mi sníva a aj ten ďalší sen je o snívaní. Neporiadok v mnohých vrstvách. Cibul'ový sen! To je ono! Ešte by to chcelo cibuľu, ale nie... žiadna cibuľa, pór či cesnak. Len toaletný papier. V tom sne, už ani neviem v ktorej vrstve, som v dlhánskom rade. Za pánom, ktorý neustále vykrikuje, že chce toaletný papier. Na tom by nebolo nič zvláštne, keby zhodou okolností nesedel na obrovskej rolke toaletného papiera, na ktorú by Tyrion Lannister potreboval minimálne helikoptéru. Rolka veľká ako fras. Hotová otcova roľa. Ten pán má akýsi megafón, ktorý je asi každej značky na svete. Vyzerá ako knižnica najrôznejších značiek, od SONY cez Adidas po Hydinové Závody Dunajská Streda.

Neviem, prečo tu je. Ani prečo som tu ja. Pred zavretým kláštrom predstavujeme veľmi netypickú dvojicu.

No nič, snažím sa mu predať jojo. Začínam si myslieť, že nie som doktor, ale pacient a niekto sa snaží dostať do hlavy mne. Alebo mi už šibe z tejto roboty a zaspal som pri leporele? Možné je všeličo. Každopádne ten pán s toaletnou rolkou je na tom asi rovnako ako ja. Snažím sa zakričať do tej výšky, že načo potrebuje toalet'ák. Najskôr nič. Skúšam ešte raz, hlasnejšie, a on mi odpovedá s tým ohromným megafónom, že nechce černice. Ani ja ich nemám rád, ale asi som nepochopil spojitosť. Čo má spoločné kláštor, toalet'ák, megafón a černice? Myslím si, že po dlhom pobyte na slnku asi všetko.

Očakávam, že tu budem tak asi navždy. Hľadím na hodiny, ktoré sú síce slnečné, ale i tak digitálne. Vynásobím tie desatinné čiarky letným časom, pridám ramadán a pravouhlý svetelný rok. Výsledkom je 42. 42 čoho? 42 depresívnych robotov? 42 minút, kým dorazí nová dávka toalet'ákov? Alebo príde Alibaba a 42 zbojníkov, aby si mohli dokladovať činnosť? Je to iba trik na oklamanie nepriateľa?

6) Zásobovanie

Postupne sa dozvedám, o čo ide. Ten chlapík sa volá Richard. Žiadny špeciálny Richard, len taký obyčajný, nezaujímavý. Je poslíček platený od hodiny. Preto už je na tomto mieste hádam storočie. Jeho úloha je jasná a veľmi jednoduchá, doniesť Ctiborovi dostatok toalet'áku. Nevie, ktorý Ctibor to bol, ani k akému účelu má toto všetko vybaviť. Možno je to na svadbu, možno na pohreb, alebo len tak. Špeciálna požiadavka, napísaná z neznámeho dôvodu vo vikingských runách, znie povedome. Žiadne černice. Jojo sa tam nespomína, tak mu ukazujem, čo jojo dokáže. Hore a dole. Zase hore, zase dole. Hra s prstami. Zo začiatku je proti takýmto novinkám a hovorí, že on ani kníhtlači neverí. Jednoducho ho tie novinky nezaujímajú a má rád klasiku.

Skúsím zistiť, čo tu robím ja sám. Ale ako? Nikde nič nie je. Len nepodarená biela textúra a zatvorený kláštor. Tieňovanie je tak na rok 1992, logika na úrovni ľudí z filmu Absurdistan a mám pocit, že ak by som sa dostal pod aktuálnu vrstvu tohto nič, našiel by som iné nič. Nič na N-tú, ale s toalet'ákom, ak by sa musel niekto zdržať.

Po toalet'áku prechádza mravec. Čudujem sa, že sa nebojí. Je to ako keby išiel na Everest. Ak by som sa mal ja dostať tak vysoko, potreboval by som kyslíkový prístroj. Lezie tak, že by ho slovenskí policajti nestíhali pokutovať a popri tom sa hrá s vlastným, miniatúrnym jojom. Pravidlo troch oporných bodov asi celkom neplatí na mravce. Čo tam robí? Aká je jeho misia?

Už to mám. On robí zásobovanie. Nesie hore presne jednu kalóriu. Chudák, ten sa poriadne nabehá, kým toho pána nasýti. Vykrikovanie, že potrebuje toalet'ák, je určite náročné. Následne sa mi začne zdať, že práve ja som ten mravec a okolo mňa sú dvaja divní ľudia. Jeden na mňa pozerá a nechápe, zatiaľ čo druhý o mne ani nevie. Sedí na toalet'áku a je mu dobre.

7) Strapatá dračia kráľovná

Ordinujem. V svojej ambulancii stretávam ľudí, ktorí potrebujú pomoc. Potom zas ľudí, ktorí pomoc nepotrebujú, ale aj tak ju chcú. Následne takých, ktorí nechcú nič, nikdy nebudú nič chcieť, ale za to očakávajú, že budú vládnuť celému svetu.

Znovu sa ukazuje moja stará známa. Má meno v podivnej zmesi latinčiny, maďarčiny, čínštiny a jazyka kmeňa Zulu. Pre zjednodušenie som ju premenoval na Lucku. Lucka je dračia kráľovná. Má svojho geneticky modifikovaného draka, aby sa dal ľahko presúvať aj v úzkych priestoroch. Z nejakého dôvodu robí inventúru na drakovi. Osedlá draka, zoberie do rúk čítačku na kódy a ohnivý meč. Ide na to. Najskôr som sa čudoval, ale akosi som prestal. Chúd'a, dračia kráľovná, má dve práce. Neustále robí inventúru s rôznymi skriňami, obrazmi, najrôznejšími háčikmi a tak podobne. Popri tom dračím ohňom spaľuje všetko, čo je navyše. Nechce sa jej to znášať dole a spisovať do tabuliek. Stačí povedať Dunčo, oheň!

Áno, je to skutočná kráľovná a áno, jej drak sa naozaj volá Dunčo. Vraj preto, že ako malá chcela mať draka a Dunčo má meniny na deň detí. Urýchľuje si prácu. Dunčo je taký ten obyčajný, dedinský drak. Má rád piškóty, sucháre a staré rožky. Popri tom má alergiu na lepok, takže po každom krmení má flaky na šupinách. Jej drak má zároveň zvláštnu vlastnosť, dokáže prepočítavať fahrenheity na baktúny, ale nie naopak. Som zvedavý, kde túto podľa mňa zbytočnú schopnosť využije. Zaujímavejší je zoznam toho, čo Dunčo nemá rád: Všetkých Ctiborov, cuketu, citróny, cyankáli, cyklopentán z chladničiek. A nemá rád Castra a Cibul'kovú. Obviňujem ho, že má málo vitamínu C. Uhádol som.

Som zvedavý, čo sa tej Lucke zas nepáči. Hovorí, že pri jednej inventúre videla sedem vrážd. To je problém, lebo jej drak nemá rád ani nič, čo súvisí so zločinom. Mierumilovný dráčik.

8) Snehulienka a masový hrob so siedmimi telami

Ako to už býva, kde je Snehulienka, tam sú aj trpaslíci. V Ikei vykopala veľký hrob a nahádzala do neho jedno telo za druhým. Kýchal, Spachtoš, Kýblik a ostatní. Jedna mŕtvola za druhou. Strapatá dračia kráľovná a ani jej drak nechápu, ako môže Snehulienka udvihnúť ťažkú motorovú pílu a robiť to, čo robí. Táto verzia Snehulienky má určite celú databázu diagnóz, ale slabá rozhodne nie je.

Dunčo jej chcel poslať telepatiou správu, aby prestala, ale neprešiel cez jej firewall. Asi by to nebolo nič platné. Predsa len, čo robiť s takým človekom? Hovorí sa, že Snehulienka z môjho sna zabila zlú kráľovnú jablkom, donútila princa urobiť kariéru v kláštore a zrušila banícke odbory. Ako prvý sa proti nej postavil Kýblik. Preto išiel aj ako prvý pod fialky.

Uvažujem, čo robiť. Nie som žiadny bojovník, len doktor. Počkat', to môžem využiť. Použijem proti nej zmutovanú Popolušku, ktorá prerazila v obuvníckom priemysle a v chove holubov. Nechám ich pobiť sa o Falklandy. Alebo o Liptovskú Maru. Tá je bližšie. Silnejšia bude vládnuť Liptovskej Mare! Aj keď je pravda, že Popoluška asi nemá skúsenosti s motorovými píliami.

Dunčo navrhuje svetový mier, ale Snehulienka si nedá povedať. Hádže po ňom cviklu a drak je donútený aj so svojou majiteľkou ujsť. Tá samozrejme ešte stihla cviklu skatalogizovať, či nejde o zámenu cvikle a chladiča z ruskej ponorky.

Ostala proti nej Popoluška. Tá sa cvikly nebojí. Snehulienka však využíva útok zrkadlom a tak sa môže Popoluška poberať minimálne na Kramáre. Je to na mne. Čo môžem urobiť? Ani len pozrieť sa na ňu nedá. Vyzerá tak, že by som o ňu neoprel ani ponorku, nie to ešte bicykel. Má tričko s nápisom Smrť bratom Grimmovcom a s odznakom All for Vlad! Vlad známy tiež i ako Dracula? Transylvánia pohltí celú Liptovskú Maru. Aspoň bude viac poľských turistov.

9) Strapačka

Rozhodol som sa, že budem tú strapatú dračiu kráľovnú volať jednoducho Strapačka. Ako to jedlo. Nie je na C, takže by si dal aj Dunčo. Žarty však idú bokom a ja musím vymyslieť, čo urobím. Strapačka sa trápi a hľadá pomoc. Trápia ju tie vraždy a to, ako sa na všetko pozerá Dunčo. Zároveň nemá kedy trúchniť, rozmýšľať či spať, pretože má ešte inventúru na minimálne všetky mesiace Jupitera. Alebo Jupiteru? Jupiter je podľa rímskeho boha, takže je to životné. Bol to chlap, nie hrdina. Tak mu treba. Od chlapa, takže aj od Jupitera. A ja sa tu teraz zabávam so slovenčinou a strácam niť príbehu. Ariadna by mi dala.

Lucke predpisujem LSD. Dávku pre kone, mamuty a černobyľské jednorožce. Na to, aby všetko vyzeralo v iných farbách. V snoch a rozprávkach niekedy funguje všetko naopak, s výnimkou gravitácie.

Môžem však urobiť viac, ako len dať liek či drogu. Môžem dať nádej. Poviem, že všetko bude dobre a že žiadna Snehulienka už nebude kopat' masový hrob. Naozaj jej to však môžem sľúbiť? Som doktor, alebo klamár?

Navrhujem jej hru. Outsourcing. Najme si lacnú pracovnú silu z juhovýchodnej Ázie, ktorá bude makat' na inventúrach, a ona si oddýchne. Alebo sa jednoducho všetko predá v priebehu akcie. Akcia bude jednoduchá – kto vykúpi aspoň polovicu skladu, dostane lízatko. Bude tak mať čas na oddych, ako i na druhú prácu. Lucka ohnivým mečom porcuje mäso v kebabovom stánku. Všetky tie zavesené mäská vie okamžite pripraviť, pričom vie zároveň surové mäso tepelne opracovať. Keby žila v Sovietskom zväze, plnila by plán na minimálne dvesto percent.

Prekvapuje ma, že aj ona má pre mňa dar. Chce mi darovať draka. Budem prvý psychiater na drakovi? A to len preto, že dračia kráľovná chce robiť len kebab na plný úväzok? Daenerys by ju prefackala. A ja mám draka s menom Dunčo, ktorý miluje piškóty.

10) Ctibor army

Mojou snahou je pomáhať. Na základe pozorovania a dlhoročných skúseností zistiť, čo sa stalo a pokúsiť sa o čo najlepšiu nápravu. O to viac ma prekvapuje, keď mi na dvere zaklope niekoľko generácii Ctiborov a chcú vedieť, kde je Snehulienka. Chcú ju utopiť, ako v stredoveku. Teraz neviem, mám povedať všetko? Alebo už vedia všetko? Čo ak je jeden z tých Ctiborov informátor, tajný agent alebo celkovo niekto, kto vie všetko? Taká tá lokálna verzia Mečiara krížená s poručíkom Kolombom?

Pohľad na Ctiborov s modernými halapartňami z 21. storočia, ktoré majú bluetooth, dobré basy a okrem iného rušia prevody fahrenheitov na baktúny, je viac ako len zvláštny. Dunčo im neverí a ani trochu sa mu nečudujem. Každopádne, ak chce veľká armáda ublížiť jednotlivcovi, tak je to minimálne na výkričník na titulke bulvárneho časopisu. Ešte budú pýtať servisné stredisko na halapartne.

Snehulienka s masovými hrobmi je šibnutá predstava. Ctiborovia s modernou technikou, ktorí majú stredoveké myslenie, je však horšie ako hnijúci pstruh v zmrzline. Ako minule, Zmrzlina u Ctibora, Ctibora a Ctibora.

Dunčo má pocit, že namiesto prezrádzania polohy by som tej hriešnici mal nejako pomôcť. Ale ako? Zvlášť, keď on sám pociťuje úzkosť, keď sa čo i len priblíži k nejakému zločinu? Ako oddeliť zlého človeka od ľudí, ktorí ho chcú zabiť? Mám poslať Snehulienku do Argentíny tak, ako to robili nacisti po vojne?

Prichádzam k tomu najlepšiemu nápadu, aký v tejto sekunde mám. Vyhl'adám pomoc. Ja, doktor a špecialista, nájdem iného odborníka. Alebo odborníčku. Vo vznešenej Valyrijštine to nemá rod. Alchymistka má skutočne zaujímavé schopnosti, ktoré sú podľa mňa len málo prepojené s hmotným svetom. Viem len málo, napríklad to, že vie kradnúť oheň a predávať ho na trhu. Ide jej to na výborne. Videli ste oheň v akcii?

11) Indián Spotené Chodidlo

Niet nad príbeh, do ktorého sa človek zamotá tak, že by mu ani Svätý Peter nepomohol. A čuduj sa svete, akási lokálna verzia mi stojí v ceste. Indián s balalajkou, ktorý má na čele vytetovaný telefónny zoznam. Mama, otec, šaman, bylinkárka, lovec, predavač náramkov, exekútorova milenka, exekútor_NEDVÍHAŤ a exekútor_NEDVÍHAŤ2. Predstavuje sa a ja neveriacky pozerám na jeho menovku. Fakt sa volá Spotené Chodidlo. Nahradil svojho predchodcu, ktorý sa volal Pokazený Bujón. Nevie, o aký kmeň ide, ale je to tak na psychiatra.

Fakt je to nejaký Svätý Peter. Všade má lístočky, napríklad tento ma zaujal: Rad je plný, zomrite zajtra. Žiadny smajlík, nič. Navyše má svoju hlavu, ktorá už nefunguje správne. Zdvíha hlavu, spýta sa na meno a následne ju znovu sklopí. Potom sa zas spýta na meno a tak dookola, aj tisíckrát. Až kým mu niekto neprejde cez hlavu. Predo mnou je minimálne jeden New York a ja vlastne ani neviem, prečo sa ocitám v rade. Nič od neho nechcem a nepotrebujem, tak prečo som tu?

Všetci sú ticho. Žiadne šomranie, nehýbu sa. Sú ako terakotová armáda. Atmosféra hustne a hlavne všetci ľudia okolo mňa sú akosi čoraz viac natlačení. Začínam sa cítiť ako sardinka v konzerve. Nevie, aká je maximálna hustota sardiniiek podľa noriem Európskej únie, ale viac to už naozaj nejde. Každý jeden človek je utláčaný a nedá sa ísť ani dopredu, ani dozadu. Len stáť a nechať sa unášať a pučiť.

Najradšej by som vyskúšal nejaké čary, ale o tom neviem nič. Čo takto psychológia? Existujem len ja a nie je žiadny okolitý svet? Čo je to? Nihilizmus? To by som mal vedieť, ale neviem. Napriek tomu sa toho môžem držať. Existujem len ja. Hotovo. Všetko zmizne. Indián, všetky tie duše, hlúpe lístočky. Niektorí dokonca pokradol parkety. Neprekvapuje ma to. Znamená to, že cesta za ohnivou vílou je voľná?

12) Remasterovaný Mrázik

Cestujem, prechádzam sa a neočakávam žiadne komplikácie. V mojej práci som sa naučil, že niekedy je potrebné očakávať neočakávané a vypnúť mozog, pretože v niektorých prípadoch je úplne zbytočný. Tak je to aj v tomto prípade. Remasterovaný Mrázik s novými detailami a ešte dokonalejšou bradou má odrazu dokonalú angličtinu, tlačí do hlavy hamburger a zároveň plače, že sa nedostal do reklamy na Philips OneBlade. Vraj na to nemá postavu.

Zo slušnosti sa mu pozdravím a ten sa ma pýta, či som nevidel jeho neviditeľnú vianočku. Vraj dar od Ctibora. Slušne mu odpovedám, že som tu žiadnu vianočku nevidel, viditeľnú ani neviditeľnú. Pýta sa ma to znovu a ja mám pocit, že v tomto sne som suverénne najviac normálny. Prečo si všetci myslia, že práve ja viem vyriešiť ich problémy? Nemám kúzelnú paličku so špecializáciou na vianočky ani nič podobné.

Ponúka mi sójové pivo a ja si myslím, že nemám čo stratiť. Myslel som si zle. Pivo končí na dlážke, spolu so všetkými brušnými kyselinami i so všetkým, čo sa držalo v žalúdku len silou vôle. Bolí ma celé telo a mám problém sa nadýchnuť. Myslím si, že propaganda antictiborovej aliancie, ktorá spája sójové pivo a astmu je založená na reálnych základoch.

Mrázik mi ponúka katalóg saní. Vraj treba byť pripravený a globálne otepľovanie je aj tak blbosť. Darmo mu hovorím, že v meste je MHD praktickejšie riešenie ako sane, nedá sa odhovoriť. Beriem tak katalóg číslo jeden, dva, tri a vlastne celé predplatné za štvrtohory. Pekne mu hovorím, že musím ísť ďalej a potrebujem radu od slečny, ktorá vie všetko a predáva oheň. Ten truhlík ma fakt vysmial. Vraj ruský oheň je lepší ako európsky. Ešte aj úplne drevení ľudia sú v Rusku niečo viac ako inde na svete a ruský sneh má viac molekúl. Posielam ho na Sibír a on mi tvrdí, že si ide kúpiť jedného jeleňa.

13) Pieseň ľadu, ľadu a ešte raz ľadu

Celý tento sen sa čudujem. Prečo mám oblečené práve to, čo mám oblečené, prečo stretávam práve takýchto ľudí... neustále sa niečo deje a vo vlastnom sne sa nemám kedy nudiť. Kto príde tentoraz? Mao Tse Tung hrajúci na píle hitovky z repete? Alebo Krotitelia Duchov, ktorí presedlali na elektronické kolobežky a vykupujú staré radiátory? Mohol by sa objaviť Ľuboš Blaha, ktorý zavrhol diktatúry.

Nie. Len tak si vykračujem a začínam cítiť vnútorný chlad. Mrznem. Nevidím príčinu tohto javu. Všade je krásne teplo. Som na rozkvitnutej lúke a aj keď neviem, ako som sa tu dostal, je mi fajn. Samozrejme až na ten chlad. Pripadá mi to, ako keby som prehltol ochladzovač vzduchu aj s ľadom a zapil to ľadovou kávou. Rozhodne je to zvláštne.

Vidím starenu, ako sa snaží nalepiť na dreveného káčera diaľničnú známku. Tá jej stále odpadáva, bez ohľadu na to, koľko slín už na ňu použila a použije. Nenápadne sa jej spýtam, či niečo nepotrebuje, ale... asi som to nemal robiť. Myslím, že je úplne švihnutá. Hovorí mi, že by chcela oheň, ale hanbí sa požiadať Prométhea o pomoc. Má podozrenie, že ju podvádza s orlom. Moje znalosti gréckej mytológie zažívajú neplánovanú liečbu šokom a neviem, čo povedať. Skúsím tú najmenej úspešnú frázu, že on to tak predsa nemyslel? A vôbec, ako to je? Možno len idú piť, alebo našli inú zábavku na ničenie pečene.

Nešťastná dievčina tvrdí, že jej život nemá zmysel. Vraj oheň nefunguje, oheň to a hento a tak ďalej. Môže za to Mrázik, Prométheus, Ctibor, iný Ctibor, ešte iný Ctibor a určite aj nejaký vodca utláčaných, ktorý išiel okolo a donútil Marušku, aby mu vydala jablká na výrobu pálenky. Furt voľakto. Alebo rovno dva furty, nech už si o tom Slovenčina myslí, čo chce.

Hovorím jej, že nech si urobí instantný oheň, čo stačí zaliat' vodou. A môže byť aj s príchuťou chilli.

14) Pieseň ohňa, ohňa a ešte raz ohňa

Chúďa. Ona chce oheň, je smutná. A ja tiež. Mrznem. Navrhujem neortodoxný kompromis. Čo takto sopku? Takú menšiu. Na záhradke, tam pri čerešni. Na začiatok stačí taká malá, obyčajná. Taká, na ktorú netreba stavebné povolenie, nedá sa považovať za zbraň hromadného ničenia a prepája nás s prírodou. Predovšetkým so zemským plášťom.

Nechápe moju myšlienku. Chce oheň a nezaujíma sa o magmu, lávu, teplo, horniny či pozostatky formovania planéty. Jednoducho chce oheň. Vysvetľovanie odborných pojmov nikam nevedie, ani to, že pri plnej funkčnosti sopky sa oheň nájde naozaj všade. Má svoju nádobu, ktorá nemá oheň. Nečudujem sa, keďže nemá ani len otvor. Pre moje myšlienky ohľadne kyslíka a premeny látok ma začína volať bosorákom. Tak nech ma volá, aj tak bola Angelika krajšia ako ona.

Navrhujem úplne iné riešenie. Nemá oheň. Tak čo keby mala plameňomet? Zhodou okolností so sebou jeden vždy nosím, hneď vedľa fľaše Pervolu a špeciálneho vápna od Oriflame, ktoré sa používa na skrášlenie uránových baní.

To vraj nie je dost' dobré, lebo je to málo prírodné. To čo mám robiť, ukecať Thora, aby do nej hodil blesk? Nemám na neho číslo, navyše natáča ďalšiu Marvelovku. Zeus si číslo mení pravidelne, vraj niečo s neverou a bohatstvom gréckej mytológie. Ako fakt, hodiť do niekoho blesk a už je oheň. Ale nie, vraj príliš bolestivé, radikálne a hlúpe. Dunčov dračí dych sa tiež neráta, lebo je podľa jej kukučkových hodín už nočný kl'ud.

Vyt'ahujem knihu: Lesným podpaľačom za 28 dní, návod pre začiatočníkov. Prvá kapitola má 250 strán. Volá sa: Ako nechtiac vytvoriť lesný požiar, krok za krokom.

Taká kravina, až som sa rozhodol, že si zapálím. Tá víla mi konfiškuje zapaľovač a sľubuje, že ide urobiť poriadky so Snehulienkou a všetkými ostatnými, ale najskôr potrebuje nikotín. A ja zase vstávam do práce.